לצבא הקבע

אהרון אהרון, טוראי בן 19, משרת כבר שנה וחצי. החלטתי להשאר בצבא הקבע כדי להשתלם במקצוע. אני משרטט ויש לי בצבא אפשרויות רבות להשתלמות מקצועית. אני מתכונן לשרת בצבא תקופה ארוכה כי נדמה לי שכל צעיר צריך לשרת בצבא הקבע.

כן, אומר משה קרביץ, אני רוצה לשרת בצבא הקבע. מ. קרביץ סמל, בן 30, נשוי ואב לשני ילדים, מסגר מכני. החלטתי להשאר מפני שאני מבין שדווקא הותיקים צריכים לתת יד להקמת הצבא. ראיתי בחו"ל מה קרה לכסף שהרוויחו היהודים ואני אומר לא המשכורת היא חשובה אלא המטרה: עצמאות ובטחון.

אליעזר ורש, בן 27, קצין הימיה (משמאל), התחיל בשרות ב־1941 בפלמ"ח־ים חתם לשרות נוסף „שנה אחת לנסיון": בעיתי היא אפשרות ללמוד את מקצוע הימאות באופן יסודי. לקצין הממלא תפקיד בעיה קשה יותר מאשר לטוראי, היכול להתחיל לימוד הימאות מאלף. אם תנתן לי אפשרות השתלמות אשאר בימיה בכלל.

ד"ר ליפמן רב־סרן, רופא צבאי, שרת בצבא הפולני והבריטי, והתגייס כרופא לעבודה במחנות בקפריסין: למרות שתנאי השרות קשים יותר משאר תנאי רופא אזרחי החליט להשאר בצבא הקבע.

אורה גליק, אחות אחראית למחלקה: תנאי השירות בצבא טובים יותר מאשר בחוץ. גם המשכורת טובה יותר. בבית־חולים צבאי יש אפשרויות רבות להתקדמות במקצוע שלי. אחרי שנתיים אני אחות אחראית למחלקה שלימה. תנאי השיכון קשים ביותר והכרחי שידאגו לשיכון אנושי יותר בשבילנו.